

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Johanna
Titel: De witte pet
Druk: 1
54 blz.

Geïll. omslag. Gecartonneerd. 1 gekl. en 2 zwarte plaatjes. Prijs 30 cent. Woutje valt in 't water, maar wordt gelukkig gered. Hij gaat met grootere jongens naar school, en ziet hoe dezen onderweg Kobus, een visscher, plagen. Een hunner, Piet, gooit de door Kobus gevangen visschen in 't water, en snijdt diens net stuk, maar - hij doet dit met Woutjes witte pet op, zoodat Kobus er hem voor aanziet, en bij den dominee zich over hem beklaagt. Woutje, ter verantwoording geroepen, zegt dat hij 't niet gedaan heeft, doch zonder Piet te verraden. Kobus is nu woedend en zegt, nooit meer naar de kerk te zullen komen. Woutje blijft intusschen volharden en wil Piet niet verraden. Op zekeren dag wordt hij achterna gezeten, en hij verstopt zich in de schuur van Kobus, waar hij in 't hooi in slaap valt. Intusschen gaat heel de familie op zoek naar Woutje. Als ze hem vinden, heeft Piet, die bang geworden is, reeds zijn schuld beleden, en - Kobus wordt nu de goede vriend van allen. Een frisch, levendig jongensboek, zooals we er weinig hebben. Misschien is het karakter van Wouter wat onwaarschijnlijk edel voorgesteld. Er is een goede opvoedkundige strekking in het verhaal, hoewel het Christologisch element te veel ontbreekt. De taal is keurig; alleen mochten scheldwoorden als op bl. 11 niet voorkomen. De uitvoering is goed. Aanbevolen.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1913

Auteur: Johanna
Titel: De witte pet
Druk: 1
54 blz.

Woutje, het zoontje van een dominee, is de hoofdpersoon in dit verhaaltje. Met zijn makkers doet hij mee, als ze een ouden, strammen man plagen, langs wiens huis en erf zij konen op den weg van hun dorp naar de stadsschool. Eens zijn ze zoo ver gegaan met hun plagerijen, dat zij het net van den armen Kobus hebben stukgesneden en zijn pas gevangen visch in het water geworpen. Uit de verte heeft de man de knapen gezien en herkend. Die met de witte pet is Woutje, het zoontje van den dominee; die heeft het gedaan. Toevallig echter heeft Woutje kort te voren met zijn makker van hoofddekseel verwisseld. Zoo komt Woutje in de moeite, terwijl toch zijn vriendje de schuldige is. Zoo wordt de knoop gelegd voor dit verhaaltje. De verdere verwickeling en de eigenlijke ontknooping is spannend beschreven. Vreemd is het echter, dat in het eerste hoofdstuk een tafereeltje wordt geschetst, dat met het verdere verhaal in geen verband staat. Bovendien wordt Woutje, die toch wel een jongen van acht jaar moet zijn, wat al te kinderachtig voorgesteld. Hij is ín het water gevallen, komt thuis, wordt door de dienstbode geholpen, om zijn natte kleeren uit te trekken, en — gaat in

zijn hemdje op de trap zitten, om de komst van zijn moeder af te wachten. Dat kan men van een kind van drie jaar wellicht verwachten, doch van een jongen van acht jaar - dat is toch nauwelijks te denken. De plaatjes zijn niet bijster mooi uitgevallen. Vooral het plaatje op blz. 40 is wel wat wonderlijk. Daar zijn de dominee en zijn vrouw, de burgemeester van het dorp en enkele groote jongens allen op het pad, om Woutje te zoeken, die weg is. 't Maakt echter den indruk, of het een gezelschapje schaatsenrijders is langs den weg. Ook de druk is niet mooi. Waarom toch altijd die kleine letter gebruikt en de regels zoo dicht bij elkaar geplaatst. Laat men toch ook bij den druk den leeftijd in het oog houden der kinderen, voor wie de boekjes bestemd zijn. Het boekje kan aanbevolen worden voor kinderen van 8 jaar en ouder.

Boekbeoordeling in bijblad van "De Christelijke Familiekring : tijdschrift voor zondagsschool en huisgezin", 1913
